

de store Arbejdsløshedskasser, det her særlig drejer sig om, i Stand til, tidligere end de ellers vilde kunne, at begynde deres Virksomhed paa effektiv Maade. Jeg tror, at med de Antydninger, her ere komne, vil man kunne naa et godt Stykke frem paa Vej hen imod det Maal, med Støtte fra Statskassens Side at afhjælpe den forhaandenværende Arbejdsløshed.

Ordføreren for Forslagsstillerne (K. M. Klausen): Jeg vil udtale en Tak for de ret velvillige Udtalelser, der ere komne frem fra forskellige Sider vedrørende disse to Lovforslag. Den højtærede Minister udtalte, at der ikke var sket nogen Henvendelse til ham angaaende denne ekstraordinære Arbejdsløshed, ingen Kommunalbestyrelse havde henvendt sig til ham, sagde han. Men Henvendelse er der dog sket, idet Arbejderne selv have valgt Ordførere, som have været omkring hos de forskellige Ministre. Og jeg kan ikke andet end udtale min Paaskønnelse af, at Ministrene have modtaget disse Arbejderrepræsentanter paa en meget velvillig Maade. Jeg sætter megen Pris paa, at de have givet Arbejderne Adgang til Statens Arbejdspladser, saa at Arbejderne selv have kunnet faa Lejlighed til at iagttage, hvorledes Arbejdet udføres, og hvilke Arbejder der er, som maaske kunde fremskyndes noget stærkere end sædvanligt. Jeg tror, det er heldigt, at Arbejderne have faaet Lejlighed til at se dette og maaske ogsaa i adskillige Tilfælde faaet Lejlighed til at forstaa, at offentlige Arbejder ikke altid kunne fremmes saa hurtigt, som man kunde ønske det.

Det er fra mange Sider blevet udtalt, at denne Arbejdsløshed er af lokal Natur. Men selv om dette kan siges om den, virker Tilstanden lige haardt paa den enkelte, som rammes af den. Og det, at den er af lokal Natur og særlig rammer her i København og paa Frederiksberg, gør, at det bliver meget vanskeligt for Københavns Kommune at magte den store Opgave at støtte disse Folk. Det er ingen ringe Hær, der er Tale om. Alene i de 6 Bygningsfag, jeg nævnede før, findes der en ledig Arbejdsstyrke af 4,300 Mænd, og de fleste af dem ere vel Familiefædre, saa at Arbejdsløsheden jo kommer til at berøre mange Tusinder, maaske op mod 20,000 Mennesker her i København og Frederiksberg. Man vil sikkert kunne forstaa, at det ikke er muligt for Københavns Kommune alene at løse den i den Anledning stillede Opgave saa fuldt, som vi kunde ønske det. Naturligvis er det Københavns

Kommune, som i første Række har Pligt til at hjælpe disse Folk, thi de kunne ganske simpelt melde sig til Fattigvæsenet og kræve Fattighjælp i deres Forsørgelseskommune. Men det vilde dog være urimelig haardt, om Arbejdsløsheden skulde medføre, at de Mennesker, som først ere straffede uskyldigt med Arbejdsløshed, derefter skulde tvinges ind under Fattigvæsenet. Jeg synes, at vi bør for enhver Pris undgaa dette, at nogen ved uforskyldt Arbejdsløshed skal tvinges ind under det offentlige Fattigvæsen.

Den Tanke, som er bleven fremsat fra forskellige Sider, først fra den højtærede Indenrigsminister, og som derefter har fundet stærk og kraftig Støtte hos det ærede Medlem fra Vraa (Thomas Larsen), nemlig at faa Arbejdskraften fordelt her i Landet, tiltaler ogsaa mig i højeste Grad. Der er noget unaturligt i, at der i et saa lille Land som vort paa visse Steder gaar store Mængder af Arbejdere ledige, som søge Arbejde, ere villige til at arbejde, have Evne til at arbejde, men ikke kunne opdrive Arbejde eller Fortjeneste, medens man samtidig hører, at der andetsteds i Landet savnes Arbejdskraft. Hvis det var muligt at faa ledet denne arbejdsløse Mængde hen paa de Steder, hvor der er Brug for den, vilde det være en overordentlig nyttig Virksomhed. Det er godt nok at give Understøttelse til Folk, men dette er kun en Galgenfrist. Det kan naturligvis være en Hjælp og en Lindring i Øjeblikket, men den naturlige Maade, hvorpaa man skal virke, er selvfølgelig ved at skaffe disse Folk Arbejde. Dette, at de store Andelsselskaber ude i Landet have haft Audiens hos Konseilspræsidenten og der fremsat Ønsket om, at den arbejdsløse Skare maatte blive ledet ud paa Landet, tiltaler mig i meget høj Grad, og jeg kunde ønske, at der maatte komme praktiske Forslag frem, saa at der forelaa bestemte Tilbud ude omkring fra Landet. Det ærede Medlem fra Vraa nævnede — eller maaske var det den højtærede Indenrigsminister —, at der sikkert fra de større Stationsbyer, hvor der er en Del Bygningsarbejder i Gang, kunde fremkomme Tilbud om, at man vilde modtage Arbejdere, og at der ogsaa fra Landbruget kunde komme saadanne bestemte Tilbud. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at der var mange, som meget gerne vilde modtage disse Tilbud og forsøge deres Lykke ude paa de Steder, hvor der kan gives dem Arbejde.

Det ærede Medlem fra Vraa opka-